

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,
- пуномоћник оштећених Славица Јовановић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати: Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац опт.Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац опт.Перића, Бранко Димић бранилац опт.Јосиповића, Гордана Живановић бранилац опт.Јована Димитријевића, а на данашњем главном претресу мењаће и адвоката Бранкицу Мајкић браниоца оптужених Деветака и Девчића, Слободан Живковић бранилац опт. Стојановића и опт.Бачића према коме је поступак раздвојен, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац опт.Николаидиса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 09 часова и 40 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока се врши путем видеоконференцијске везе са Жупанијским судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли се чујемо? Од данас позваних сведока реците ми ко је приступио, а ко није и због чега?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Приступио је свједок Бранко Божић, а сведокиња Невенка Маџаревић није приступила, ми смо запримили медицинску документацију њену па ћу Вам доставити накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да судија Јадранка Курбел обавештава суд да сведок Невенка Маџаревић због болести није приступила и доставиће медицинску документацију која је предата Суду у Вуковару, а приступио је сведок Бранко Божић.

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК БРАНКО БОЖИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Божићу, да ли ме чујете јасно?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Добар дан, добро Вас чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми Ваше личне податке, име оца?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Славко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању шта сте?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Дипломирани грађевински инжењер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Вуковар, улица Лијева бара бр.6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени и где сте рођени?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: 03.07.1950. у Ловасу.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ од оца Славка, рођен 03.07.1950 године у Ловасу, са пребивалиштем у Вуковару, улица Лијева бара бр.6.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ће те рећи да ли сте са неким сродству или евентуално у завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Нисам са никим у никаквом роду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву тако што ће те изговорити ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато нећу прећутати.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: И да ништа што је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године, ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, противзаконита затварања и телесна повређивања цивилног становништва у овом периоду у самом месту и страдање цивила на тзв.минском пољу. Господине Божићу, испричаћете суду све шта је Вама познато из тог периода, да ли сте били тад у Ловасу, да ли сте били у време напада, пре напада и све што Вам је познато у вези дешавања у том периоду у селу.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: У селу Ловас био сам од 28.09.1991.године и био сам тамо до 24.12.1991. године. Био сам у селу за вријеме напада на село 10.10., на минском пољу нисам био. Једино сад могу од почетка почети причати, мислим како је почео напад или не знам што, мислим да ми поставите конкретно питање па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да причате или ћемо са питањима?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па можда с питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пошто је пуномоћник оштећених предложио овог сведока, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Можете ли нам рећи нешто о дешавањима пре напада, заправо о стању у селу и неким међунационалним односима између Срба и Хрвата пре напада, који су постојали пре напада?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Што се тиче односа Срба и Хрвата у Ловасу прије тих догађања која су почела особно сматрам да су били доста коректни. Људи су годинама научили да живе заједно, једни другима су ишли посећивали, били кумови на вјенчањима итд. Чак кад су почели први напади на село, не рачунам ту нападе 10.10. кад је почело, већ кад је почело гранатирање села, још и тад су људи чак међусобно се релативно добро дружили. Навешћу један конкретан случај када је запаљена тенковским бомбама католичка црква, људи су ишли гасити, а међу гасиоцима пожара били су и неколико Срба.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Реците ми да ли је било.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мисим да су односи били релативно заиста добри годинама.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је било било каквих напада на мештане Србе од стране мештана Хрвата или евентуално било ког, неких других узрока?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пазите овако, ја сам дошао рекао сам у Ловас 28.09. ја не знам догађања која су била прије јер сам ја био живио у Вуковару али колико ја знам нити једног напада није било нити на једног припадника српске националности.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Поменули сте гранатирање села, да ли је гранатирање села било и пре овог напада на Ловас и заузимања села или се то тад први пут десило?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Гранатирање села било је у више наврата. Знам да су гађани силоси на економији ловаске пољопривредне

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

задруге, знам да је гађана црква и било је и неколико гранатирања приватних кућа по селу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Реците ми тад у, значи на дан напада да ли је у селу постојала нека организована војна јединица било како, која је учествовала у одбрани села или организована нека одбрана села?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ту је мени јако тешко говорити јер кажем ја нисам био у Ловасу, ја сам живио у Вуковару и стјецајем околности сам дошао тај дан у Ловас где сам онда и остао. Ја нисам био припадник нити једне политичке странке тако да нисам био укључен, ако је било неких догађања или нечега, да ли је постојала нека јединица организирана ја особно мислим да није.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, мислила сам на дан напада, значи тог 10.10. када се то десило да ли је неко бранио село?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Колико ја знам не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Можете ли нам нешто рећи рецимо о том дану где сте се затекли, у којој кући, са ким сте били и како је почео напад?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Напад је почео артиљеријски негде око седам сати ујутро. Напад је почео са краја села из правца села Опатовац, а гранатирало се, не могу рећи колико граната, други крај села. Од тог гранатирања је погинуо један човјек господин мислим Латас Милан, извињавам се само. Извињавам јер сам прехлађен био прије пар дана.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У реду, разумем.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Кажем погинуо је господин Латас Милан, а с друге стране је био напад из правца села Опатовац. Почело је пуцњавом свуда и знам да су у нашу кућу дошли негдје око пола осам. Ја сам био кући код родитеља гдје ми је био отац, мама, био ми је дјед и бака непокретна у кревету. Кад су дошли пред нашу кућу, имали смо велику затворену капију, викало се «Божиху, отварај», нисмо могли отворити јер се кроз капију пуцало јер су кокоши острага падале мртве, онда смо викали «престани пуцат», како су престали пуцат ушли су сами унутра. Прва група је имала једно њих четири-пет који су ушли, а једно шест-седам је још било пред вратима се задржавало. Ушли су унутра, да ли да причам оно како сам то сам доживио?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, да, наравно.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ушли су унутра, први који је улазио кад ме је видио рекао ми је «Бранко, шта и ти си овдје», кажем «Јесам»,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

каже «Добро, добро». Други видим и трећи, ознаке на капама су биле разне, било је од звјезда до кокарди, кажем «Јесам» и тад у дворишту су опкружили мене, оца и матер, дједа и почео је овај што је први ушао, ја га нисам особно препознао ко је, јер је била зима, она војничка капа покривено и преко ушију, једноставно нисам познао ко је, одмах је кренио да ме испитује да ли се сјећам где сам био у другом мјесецу, кажем «не сјећам се откуд знам», не знам на чега се односи. Каже «Је ли се сјећаш да си у другом мјесецу био у Вуковару с неким пријатељима у хотелу», па кажем могуће али још увек не повезујем ствар. Каже «Је ли се сјећаш тад кад сте ви у ресторану у хотелу «Дунав» пили и јели дошао сам ја и неки господин Перо директор задруге у Илинцима, за ваш стол и тад си ти мене питао да ли ћемо сјести с вама и попиту нешта и појести», кажем сјетио сам се тога и због других разлога и тај први који ме испитује каже «Је ли се сјећаш да си ти тад мене који сам тад био нитко и ништа позвао за стол да с вама сједнем, једем и пијем» пита је ли било тако, ја кажем «је» и тад сам препознао човјека ко је то и зато што ми је било чудно откуд је он с овим господином из Илинаца, то ми је остало у сјећању и тад сам препознао да је то Душко Грковић, Душан Грковић. И Душко ми још једанпут понови каже «Видиш Бранко, тад сам био нитко и ништа, почастиио си ме да попијем и једем, а зато сад ништа не брините, све је у реду», с никим другим није контактирао осим са мнош и дао је овим другим војницима да излазе ван из куће, а мени је рекао и оцу да ставимо на кућу бијелу врпцу на врата јер гдје нема неке бјеле врпце на вратима да значи да кућа није претражена и по његовим ријечима да после њих долазе неке четничке јединице које ће још једанпут проверавати по кућама, вршити претресе ако нема те ознаке. И они су из куће изишли ван. На улици су се поново прерасподјелили и кренули су даље и тад је један викао по улици од војника каже «Он је причао да ће силовати моју ћерку, а ено га каже сад лежи у дворишту раширених уста», мислио је, скужио сам да мисли на првог нашег сусједа, комшију Вида Кризманића. Питао сам ко је тај, јер ја нисам све људе знао толико из Ловаса јер нисам живио, само сам повремено долазио задњих колико 25 година, питао сам ко је тај што то виче и нетко ми је од њих рекао да је то Жељко Крњајић. Они су за десет минута изишли из наше улице, 10-15 минута су отишли из наше улице и тад смо видјели да двије куће горе. Горила је кућа мог првог сусједа Вида Кризманића и горила је једно трећа

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

кућа даље од Јосе Кесера. Тада смо ми прискочили, ту је био мој отац, био сам ја, био је дјед, ту ми је долетио братић који је погинуо на минском пољу Златко Божић, онда двије-три госпође Катић и Палица Кесер која је била власница те куће и покушали смо те двије куће некако гасити. Ту смо се мучили можда једно сат времена али нисмо постигли неки велики успјех јер то је било јако тешко угасити.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Како су те куће биле запаљене?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја се не разумијем пуно у ту технику али ја мислим да је то запаљено неким мецима који развијају температуру.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тад препознали још неког у тој групи војника која је ушла у Ваше двориште осим Грковића?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Рекао сам, пазите, ја тврдим, још једанпут кажем ја тог Крњајића Жељка нисам познавао али то кад је викао на улици «Ено га сад лежи у дворишту раширених уста, а викао је да ће силовати моју ћерку» тад ми је нетко рекао од њих да је то Жељко Крњајић, јер ја га особно нисам познавао.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко Вам је то рекао, неко од припадника војске или неко од мештана?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Немојте ме, заиста не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не знате?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не знам, не сјећам се, оно како смо били тамо још пет-шест нетко ми је рекао али не могу рећи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су Ваши родитељи тад неког препознали у тој групи ако Ви нисте?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, друге нису, колико ја знам ни ја ни отац нисмо препознали никог више јер то је било ја мислим људи и из Товарника и да је било вероватно и из Опатовца, а мислим да Ловашчана више у групи није било осим њих двоје, у тој групи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а да ли су мештани Ловаса односно Ви и Ваша породица, да ли сте имали било каквих сазнања о томе да напад предстоји да ће се десити, да је таква ситуација да ће доћи до напада?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Тај дан негдје ујутро, негдје можда око 06,15 – пола седам, мој шогор је долетио из Ловаса, Латас Марин, лупао је на стакла на прозоре и пробудио ми је оца и рекао је оцу да се очекује напад на село. Како су дошли до информација ја не знам точно и како је то њему рекао он је продужио даље шогор

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

према Илоку, а како је дошао до информације да ће бити напад на село, јер то је негде око пола седам речено, не могу рећи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате, не знам да ли сте поменули али да ли је том нападу претходило неко гранатирање села?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Рекао сам да је у седам сати почињао артиљеријски напад и да је од тога на други крај села, не тамо одакле је кретао напад већ на други крај села и да је погинуо човјек Латас Милан.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, а реците ми шта се дешавало након тог првог дана, како сте били ангажовани, шта се дешавало у селу, да ли можете да?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Тешко је причати шта се дешавало по селу кад нисте по селу смјели пуно ићи, знате. Ја знам само кад су војска територијалци изишли из наше улице кад смо после гасили тај пожар да сам отишао у кућу код сусједа комшије Вида Кризманића, знам да сам га видио да лежи на земљи са три метка у слијепоочници, кућа му је горела, а из подрума су изишли њих пар жена, мислим да су двије Катићке биле, мислим да је била та Павица Кесер које нису нити знале да кућа гори ни да је човјек у дворишту убијен. Причали су ми да кад је војска дошла да је викала «Вида, изиђи ван» и кад је изишао ван оне нису знале шта се догађа, јер пазите, то пуца около свуда, ви не знате, оне уопће нису ни знале да је човјек убијен да лежи у дворишту, а такођер нису ни знале да кућа гори, тек кад смо ми упали унутра да то покушамо гасити тек су се тада оне појавиле. Шта се догађало даље по селу једноставно ми нисмо могли ићи даље с војском, мислим то нисам знао моментално шта се догађа. Знам да је војска ваљда тај дан и територијалци да су ваљда дошли тај дан негдје до половине села тако да су дошли у просторије мјесне заједнице, да су дошли у просторије гдје су касније формирали полицију и нисам сигуран да су више тај дан уопће ишли даље негде.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате, односно када сте сазнали колико је мештана Хрвата тог дана убијено у нападу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: То ми нисмо могли сазнати тај дан, то смо ми, пошто ми нисмо смјели међусобно ни комуницирати ни кретати се ни по улици ни ништа, то је требало нама неколико дана да би уопће дошли до неког податка ко је мртав, ко није. Мислим да ми је требало сигурно једно два-три дана да некако информације неке

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

скупимо гдје смо схватили да је негдје цирка око двадесет људи убијено.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте знали шта се дешава са њиховим телима и то?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Колико знам тијела су се остављала тамо гдје су људи побијени и мислим да су тек други или трећи дан људи склањани, чак је посебна ваљда екипа мјештана направита која је ишла с војском која је склањала тијела у приколице и вјероватно се возило на гробље. Такођер знам да је покојни, погинио је и он на минском пољу, Мато Ходак да је он у кућама, јер је било и кућа гдје је и стока запалита као код Јовановића, са багером радио и чистио те мртве животиње и такођер се одвозило јер је био несносан смрад од тога свега.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте после напада виђали где и у којим ситуацијама ако можете да нам објасните оптужене Љубана Деветака, Милана Девчића, Милана Радојчића и Жељка Крњајића?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: После сам их видио много пута, мислим често. Љубана Деветака мислим да сам видио трећи или четврти дан после напада на село и то кад је организиран састанак у кино дворани у Ловасу гдје се тражило, обавјештавали су нас тзв. добовањем кроз село да ће бити састанак, да је организиран састанак да се мушкарци јаве у кино дворану у Ловасу. Био је Љубан дошао и одржао састанак с људима који је трајао цирка десет минута и био је рекао да је он заповједник свих ових људи које видимо у униформама и да је он сад управник или што, свих друштвених добара и да је поставит за директора задруге. Тад сам га видио и после касније сам га поново виђао чешће.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је он тад био у униформи, да ли је био наоружан?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Љубан је био у униформи.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Можете ли нам рећи где сте га касније сретали, ако се сећате неких ситуација, нешто?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па сјећам, мислим касније сам га сретао, јер пазите, негдје после не знам, један дио људи је требао почети одмах радити једно други-трећи дан, гдје ми је био и братић, формирали су неку групу од једно пет-шест људи који су ишли улицама и гдје су куће биле запалите, та група је имала задатак да са лопатама баца смеће, шут од кућа, извињавам се још једном, јер дигао сам из кревета после пет дана лежања па нисам најздравији.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Та група је имала задатак да чисти онај отпад који је био на пјешачким стазама, а после тога су и остали људи морали почети радити по селу. Најприје су се сви морали пријавити у мјесну заједницу ради пописа ко се налази у којој кући, онда је био задатак да се почиње радити тако да су добар дио људи ишли на брање кукуруза, то говорим после свега и после минског поља и после свега што се догодило, а ја сам почео радит негдје почетком једанаестог мјесеца гдје сам имао још две особе уза се цивиле из Ловаса и гдје су била два војна полицајца, један водник и један десетар и имао сам задатак тих првих осам-десет дана да идем од куће до куће гдје је војска водила, значи углавном куће које су биле саме, пуне, гдје је било разбијених стакала, објеката и слично, гдје је војска улазила у куће прије нас извршила претрес да нема оружја, тад смо ми радили штету шта је на кући оштећено и које ствари се налазе у кући. Тај попис смо ми радили једно цирка осам дана, кад смо ми прегледали шта је оштећено радили смо евиденцију, војска је на излазу ван вршила са неким конопима су затварали та као врата да више нико не улази иако мислим да је то све било беспотребно из тог разлога кад смо ми знали отићи и кад се направила инвентура шта у кућама има већ су појединци након два-три сата улазили у куће и однашали ствари и тако да нисам ни видио сврху тог нашег посла. Онда сам после тога добио задатак као грађевински инжењер да радим углавном горе на економији да идем горе да видим и каква су оштећења и да видим шта би се од тих објеката могло за што користити, односно шта би се, је ли треба шта поправљати или не треба и сваки дан сам, сјећам се, мора имати улазницу, папир да смјем ући у село и изићи из села као и остали људи и радио сам на томе послу па једно цирка не знам двадесетак дана. Тад сам скоро сваки дан виђао Љубана из тог разлога што су ми привремено тад били дали да могу сједити за столом у ловаској задрузи гдје је он био равнатељ задруге.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажите ми ко Вам је издавао налоге за тај посао?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја сам, ко је стварно дао налог онај први да идемо по кућама и да видимо шта је уништено јер се сматрало да ће наручити стакла да се куће среде, шта је опљачкано, шта има у кућама, ја нисам сигуран пошто је ту и војна полиција била укључена, ја нисам сигуран ко је ту дао точно налог. Мени је налог

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

неко дао, да ли из мјесне заједнице, да ли Љубан, ја овога тренутка не могу рећи, знам да сам добио тај налог.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, да ли Вам је то било плаћено?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Сви људи који су радили у Ловасу који су морали радити добивали смо на крају неке чекове, бонове смо добивали. Те бонове, за те бонове сте могли једино у ловаској трговини која је била купити неке робе за обући или не знам што је било унутри, иако знам да је то износило јако мало, већ се сјећам кад сам ја добио за мјесец дана могло се купити две кошуље.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро, реците ми тај организовани, како Ви кажете рад, неки принудни рад, јесу ли то обављали и мештани хрватске националности или и мештани српске националности, да ли је то било организовано тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: За рад по пољу и ово овуда ја знам да су обављали само мештани хрватске националности.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Ко је, поменули сте пропуснице за кретање кроз село и излазак из села, где сте добијали те пропуснице и ко их је издавао?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пропуснице су се издавале у кући код Брајковић Стеве, то је у самом центру села а издавање пропусница је вршила војска.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је био уведен полицијски час?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јесте. Негде други-трећи дан по упаду у село, добили смо и налог да не смемо изаћ на улицу ако немамо бјелу врпцу око руке. Било је неко као оправдање се причало да је то зато да би се знало ако неко непознат дође у село па нема бјеле врпце значи да није из Ловаса али онда смо видели да то нема везе с тим јер нити један српски грађанин није носио врпцу, носили су само несрби. Извињавам се које сте питање Ви поставили?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, полицијски час овај у вези са.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Полицијски сат је постојао, тешко ми је више говорити од колико до колико, али знам да је после подне било до 5 сати, од 5 сати да наступа полицијски сат. А ујутру точно не могу сад рећи од колико је било.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је он важио за све мештане села?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја знам да смо се ми тога морали придржавати да ли је било оних који се нису придржавали не могу рећи, нисам излазио ван после полицијског часа.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте тад и у којим приликама сретали оптужене овај, Милана Девчића, Милана Радојчића и Жељка Крњајића. Рекли сте да јесте, па ако можете да се сетите неких ситуација.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пазите, о Крњајићу не могу нешто посебно говорити осим ово што сам рекао пред кућом ово што се догодило, јер ја човека једноставно нисам ни знао и нисам га ни познавао мислим оно пуно, мислим да га нисам нигде ни срео после тога. Мислим да нисам. Милана сам срео и Милана Девчића сам срео, сретали смо се више пута.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Можете ли нам рећи о њиховој улози у тим дешавањима ако знате нешто о томе?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па колко смо ми чули у селу, Милан Девчић је био ваљда заповедник полиције, милиције а Милан Девчић да је ваљда био за територијалну одбрану. Али немојте ме држати то сто посто, то смо ми чули у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сад сте, реците, два пута сте рекли Милан, Милан. Разграничите који Милан.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Има Милан Девчић, има Милан Радојчић. Милан Девчић за полицију, Милан Радојчић за територијалну одбрану.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро а како сте мислим јесте ли их сретали, у којим, како су били обучени кад сте их сретали? Да ли знате нешто о њиховим, њиховом послу.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па у униформама су били један и други ја мислим да је Милан Девчић да је био у униформи милиције а Милан Радојчић да је био у униформи војске, територијалне одбране.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А можете ли те неке ситуације кад сте их сретали, можда кад сте комуницирали са њима нешто ближе или само то да сте их виђали.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пазите, особно сам знао једнога и другог од прије и према мени особно су се понашали доста коректно, према мени. Мислим нисам имао проблема од њих, није било малтретирања, није било ничега, друга је ствар да ли се избегавало једни и други да се баш пуно не сретнемо.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли нам можете рећи, да ли знате можда да ли сте можда или накнадно или у том периоду сазнали о неким убиствима овај мештана у периоду након напада на село, у данима након напада.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: За убиства грађана сам чуо, нисам био присутан нити на минском пољу, нисам био присутан ни кад су се остали грађани убијали по кућама, подрумима и тако даље, знам да је 18.10. односно 17.10. навече су људи скупити у механичкој радиони у Ловасу, знам да су ујутру били малтретирани, тучени, пребијани, како ко, да од тих људи неки су завршили на минском пољу, неки су убијени на капелици у Ловасу као два брата Лукетића и отац им Петар, мислим да и Долачки мали исто завршио тамо. Један дио је отишао на минско поље где ми је и братић био Златко Божић, где је исто погинуо а негде цирка 20 људи је још побијено по кућама. Неки су убијени у кући код Боже Латаса, неки су убијени на другим кућама, тако да је тај дан негде око четрдесетак људи побијено што на минском пољу, што по кућама, особно нисам видио нити једно убиство јер то је било апсурдно да можеш видјет мислим.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате можда ко је издао овај наредбу, позив за то окупљање грађана у дворишту земљорадничке задруге 17.10.?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не могу то знати јер било је како рекох, добовање по селу, мали Шелебај Томица је био за то задужен и ишао оно што кажемо од ћошка до ћошка, од угла до угла, је добовао и да је речено да се требамо скупити у задрузи мислим да је то било у 16 сати да смо требали доћи на неки састанак.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Можете ли нам објаснити ту ситуацију како се десило да Ви нисте били, да ли сте били тамо у дворишту? Где сте били тад?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, нисам био тамо. Сјећам се да ми је сусједа преко пута куће је Јелена Лукетић дошла и питала ме оћу се јавит на састанак рекао сам «тета-Јело нећу а предлажем и Вашима да се не јаве». «Зашто»? Па кажем «тета Јело све је то мени увелико сумњиво, јер какав је то састанак који ће почет у 4 сата а у 5 сати је полицијски сат и пуца се да не кажем како немилосрдно било ко да се нађе и да ми је то све скупа сумњиво». Тад ми је она рекла «а шта Бранко ако дођу по Вас»? Да извините на изразу тад сам рекао «е тета Јело, онда га јебите, онда знамо колико је сати». Ја нисам отишао, они су се ваљда у кући договорили и послали су само једног сина Ђуку Лукетића су послали који је отишао на тај састанак. Ђука је био провео тамо цијелу ноћ, било је малтретирања и свашта а ујутру су га купили и наредили му да иде до куће уз пратњу и довели су му и брата и оца у тој групи, која није завршила

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

на минском пољу, већ која је завршила на капелици у гробљу где су убијени.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А одакле потичу та Ваша сазнања о њима? Да ли сте их видели лично? Да ли сте Ђуку Лукетића видели лично кад је долазио или просто.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Та сазнања одређени дио имам да је отишао јер ми је његова мама причала, ми смо били сусједи преко пута, сазнања да је сутра ујутру послат кући заједно да дође и отац и други брат, чуо сам до људи који су их видели кад су доведени у ту механичку радионицу у Ловасу. Особно нисам видио, али ако ми то каже двадесетак-тридесетак људи који су били тамо, претпостављам да је тако.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли знате ко је њега послао да доведе брата и оца, да дође по брата и оца?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: То да дође по брата и оца, кажем, нисам присуствовао али од људи који су били тамо, да је то наредио Љубан Деветак.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Рекли сте да сте са тим е да, када сте сазнали о овоме да се и шта се догодило на минском пољу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: То сам сазнао мислим да сутрадан после минског поља, јер ми нисмо знали који смо били у кућама шта се догађа на минском пољу. Сутрадан је био ми је сусед Лукетић Славко који је такођер био на минском пољу и онда сам га само питао да ли зна, оно отвориш мало врата јер ниси смио разговарат, јер ниси смео с никим стати да попричаш, и питао сам га јел зна шта ми је са братићем мојим Златком Божићем. Рекао ми је само да га нема више, да је убијен на минском пољу. Питам јел још нетко? Каже, још пуно људи. То је била прва информација коју сам добио сутрадан тек, по минском пољу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А када сте сазнали број убијених и начин на који су њихова тела склоњена одатле и то?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Овако, за тијела сам чуо да су остала горе неко време, затим да су утоварена у приколицу и у такозваном доле Долу код нас има неки артешки, има неки стари бунар и да су тамо стајала још један дан или колико и да су тек онда одвежена на гробље да се сахране е сад о детаљима не могу кад нисам видио знате већ оно само што сам чуо.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А рекли сте да сте из Ловаса отишли 24.12. јел можете да испричате овај околности тог одласка овај, и зашто се то десило?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пазите у 12-ом мјесецу је долазило до масовног протеривања људи из Ловаса и добар тај дио људи аутобусима су вожени за Шид и онда су углавном ишли до Бијељине да би се даље после сами сналазили. Ја сам отишао сам. Осећао сам се угроженим јер имао сам информације да ће ме неки из Вуковара потражити, сазнали су где се налазим и ја сам видио да више ту немам шта задржавање, тај дан су и дошли по мене као у Ловас, као да сам нешто учинио, али ја сам већ био на путу. То јутро, пошто сам требао имат пропусницу за излазак из села, пропусницу ми је средио мој братић у чијој кући су били ови за издавање пропусница, знали су да ја сваки дан дижем пропусницу јер сам морао на економију ић радити и окол и знали су ме оно као инжењера знате и онда ми је братић рекао овима тамо, у његовој кући су били већ се с њима упознао с том војском која је била тамо и официрима и рекао треба пропусницу за братића. Он је пропусницу набавио на мене, дао ми је ван, ја сам са пропусницом отац је успио сачувати, отац је дигао сам пропусницу, отац је успио сачувати «југо» онај мали 45, ауто и отац ме је успио са пропусницама пребацити до Шида одакле сам ја имао организирано већ у Шиду да будем пребачен до Бијељине, кад сам ја одлазио на тај начин у Ловасу је неких 70-80 људи тај дан било протјеривано и чекао се аутобус да их одвезе. Те људе сам ја дочекао после у Бијељини и одатле смо и с њима заједнички сам после ишао преко Тузле где су нам Фрањевци, била су два аутобуса. Где су нам Фрањевци организирали прелаз дали су нам возила-аутобусе, пратњу, где су нас пребацили преко Саве, мислим да је то било у Броду, немојте ме, не знам точно јер је мрак био и довели су нас до Жупање, не Жупање до Ђакова а од Ђакова нас је аутобус, обадва аутобуса су нас пребацили до Загреба где смо дошли на католички Божић 91. ујутру. Нас је било негде у аутобусима 90, 80-90.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А ово кад сте споменули протеривање из села, на шта сте мислили? Шта је то чињено грађанима да су они морали да оду?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пазите, људи су добивали налог да морају напустити своје куће и морали су чак потписиват неке папире да одлазе драговољно, да остављају сву имовину тамо, да више је неће

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

тражити и тако даље. Налог је био да се мора иселити јер то знам особно, јер ми је и стриц Јанко Божић добио да са својом породицом мора напустити село.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате ко је њима издавао те налоге лично или можда од кога су потицали ти налози?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја Вам сад не могу рећ, ја мислим да је то било тамо где је била што ми кажемо опћина у селу, али немојте, нисам сигуран, мислим да је то било од њих а да није било од полиције, мислим да је тамо било, не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли нам можете нешто рећи да ли су у том периоду, значи док сте Ви од напада и надаље док сте боравили у селу били организовани неки затвори, нека саслушања мештана Хрвата, ко је то радио?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па затвори су организовани колко знам управо у тој опћини што ми говоримо и мјесном уреду, тамо је био један дио затвора где су људе држали а одатле су их возили на испитивање у полицију у у кућу од овога Кесера. Тамо су их водили, нисам особно ни видио затвор, ни био у затвору али знао сам где је јер чули смо међусобно кроз причу шта се догађа један другом причао, ако је неко извучен па је другоме знао рећи иако је ту било јако тешко доћ до информација тих првих дана, јер Ви нисте с никим смели стат на улици ни попричат нити ријечи, тако да је ту било разних и информација и дезинформација. Јако је тешко било повезати што се у ствари све скупа догађа, али затвори су били.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли знате ко је испитивао грађане? Да ли сте чули од некога ко је био?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не бих то могао причат зато што је ту било бар по причи које сам чуо разне. Да је ту било и ових како смо их звали од «Бјелих орлова», да је било ових, да је било полиције а то особно заиста не могу, не могу рећ, нисам био и не знам а и људи један добар дио тих који су их тукли, пребијали нису познавали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Само још нешто ако можете о Вашим сазнањима о томе да ли је у том периоду било поменули сте Милана Девчића као шефа полиције, Радојчића као шефа територијалне одбране, само да ли су биле организоване, значи полиција, територијална одбрана и да ли је то и како функционисало ако знате нешто о томе?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не могу о њиховом функционисању ја заиста не могу рећи ко је коме био надређен, није био надређен, како је ко постао начелник или командир нечега, ја заиста не знам.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја сам заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић. Рекли сте овај први састанак који је одржао Љубан Деветак на коме сте били, то сте поменули па ми кажите осим што је саопштио то што сте нам казали, да ли је рекао, да ли је говорио о тој радној обавези и нека друга наређења да ли је рекао шта треба да ради становништво, како да се понаша или шта да ради.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја знам да је тај састанак трајао максимално 10 минута, да је Љубан кад је дошао, попео се горе на бину, да је изјавио «људи не требам вам се посебно представљат, сви ме знате тко сам, што сам, да сам из овога села» и тај рекао да је он главни за војску, полицију, односно сва униформирана лица, да је директор задруге и тако даље, знам да је само било још једно два питања или три питања а људи су питали тако шта ће се сад догађати? Један је поставио питање са мировином, пензијом, шта ће се догађат с тим? Речено му је видиће се шта ће се направит, ја мислим да је са тим састанак био и готов. Не сећам се више да је било било каквих других тема. Не сећам се једноставно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Кажите ми, објаснили сте ово прво задужење што сте имали па сте онда рекли да сте добили друго задужење као грађевински инжењер, ко Вас је за то одредио?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мислим да сам то одређен од ово друго задужење које сам имао као инжењера, док сам радио са војном полицијом и са још две особе из Ловаса на процени оштећења кућа, добио сам налог, не могу тврдит дал од мјесне заједнице односно опћине, дал од Љубана, заиста не знам. А после кад сам радио за задругу, штету у задрузи, то сам добио од Љубана, он ми је дао налог шта би требао радити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кажете да сте га тад чешће виђали кад сте радили у задрузи?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Виђао сам га чешће зато што сам радио кад сам требао одређене ствари ставит на папир и записат, то што смо радили имао сам стол у канцеларији а он је био у канцеларији у другим просторијама, так сам га знао чешће видети.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите како је онда био обучен? Да ли је био у цивилу или у униформи у тим другим приликама?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Како када. Некад је знао бит у цивилу, некад је знао бит у униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био наоружан?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Особно оружје код њега нисам видио, видио сам да увек има неку пратњу уза се, једног или два човека. Да ли је имао пиштољ или нешто, не могу рећи али ово неко друго веће оружје, нисам видео код њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми помињали сте сад око ових пропусница како сте успели да добијете, па сте помињали братића који Вам је помогао. Како се он зове?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Како се?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваш братић тај како се зове?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Милан Брајковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Милан. Где он сад живи?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ради, живи исто у Ловасу а ради у Вуковару у «Кроација осигурању».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате можда адресу на којој живи?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мислим да је довољно Милан Брајковић, Ловас, улицу тачно не знам ни број али сви се знамо, мало је село, нема више тисућу становника, тако да сви једно другог знају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала, немам више питања.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Ко замењује браниоца Деветака и Девчића?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Адвокат Гордана Живановић. На овом претресу заступам окривљеног Љубана Деветака и Девчића. Господине Божићу, имала бих неколико питања за Вас.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Изволите.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате у периоду када сте радили у земљорадничкој задрузи у време Вашег боравка у Ловасу, да ли је било још запослених људи поред Вас у тој задрузи?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јесте.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се можда сећате који људи су радили тамо у то време кад сте Ви радили?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Радио је Пемпер Мирко.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли знате на којим пословима је радио?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Он је радио на књиговодству.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Кога још знате?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Рачуноводство, књиговодство. Радила је Марија.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мислите на Ђаковић Марију?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ђаковић, да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Она је радила.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Какве је она послове радила?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Она је била као секретарица-тајница, тако сам схватио.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пазите, било је још неколико људи али овог тренутка не могу Вам рећ који су радили.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли ми дозвољавате да Вас мало подсестим? Рудић Златицу да ли знате?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је она радила у то време?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не могу рећ, не сећам се.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли знате Сомборац Владимира?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је он радио?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Владо је изабран да буде ваљда председник месне заједнице.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је радио у неким пословима везаним за ратарство, неки пословођа био, да ли се тога сећате?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не сећате се? Добро, хвала.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја знам да је он имао своју стоку код куће, да је био око куће, мислим да су га поставили да он мора радити на дужности као месне заједнице председника али не могу више о њему рећи. Радио је неко време је он био и у задрузи, али то у старом делу задруге, то је већ било негде у 12-ом месецу, али што је точно радио, заиста не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли се сећате и да ли познајете Римар Мирослава?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да, Римар Мирослав је исто такођер онда радио у задрузи, то је мислим исто у 12-ом мјесецу радио.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: У време кад сте и Ви радили јел тако?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: А дошао је из Вуковара Саво Нешић који је такођер радио. То знам из тог разлога што смо и ја и Саво, више нисам радио у тој згради, пошто су две локације задруге, пошто више нисам радио у канцеларијама у простору где је и канцеларија Љубанова била, већ смо радили у такозваној старој задрузи, у тој канцеларији сам радио ја, радио је Римар, долазио је и Владо Сомборац понекад а нисам знао точно што ради и дошао је из Вуковара тада у 12-ом мјесецу и Саво Мешчер.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можда познајете Балић Љубицу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је и она у то време радила на тим?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Љубица је била негде у Србији, то ми је она причала и да је Љубан звао да дође у Ловас радит одређене послове и колко знам она је дошла у Ловас да ради али точно што, не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можда знате од ових Ваших мештана које сам навела да су радили у задрузи у то време које су националности они били?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Националности је било и српске и хрватске.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Од ових наведених ко је био Србин да ли се сећате?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Саво Нешић је био Србин.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То је овај господин кога сте Ви споменули да је накнадно дошао?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Из Вуковара да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А ови о којима смо Ви и ја разговарали су били?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: А ови остали, Римар је Хрват, Владо Сомборац Хрват, Марија Хрватица.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Жадања Фрањо да ли је радио у то време?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: И ова Љубица Балић, Хрватица.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Осим овог господина кога сте споменули да је дошао накнадно у задругу да ради, да ли је у задрузи у то време радио можда још неки Вама познат лик из Ловаса или околине који је био српске националности а радио је да кажемо значајне послове везане за функционисање те задруге?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па ја знам да је задруга имала механичку радионицу. Колко се сјећам у механичкој радионици је био мислим Милан Миљковић, шеф радионице а не знам кога би споменуо да би био српске националности да је радио на јачим пословима у задрузи, не могу се сјетити.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро. Хвала Вам. Молила бих да ми само кажете током вашег излагања сте рекли да првих неколико дана нисте знали тачни податке о страдалима у Ловасу током напада и касније, да Вам је требало око 3 дана да сакупите неке информације и да је отприлике око двадесетак људи страдало према Вашим информацијама које Ви имате. Ја бих молила да ми одговорите да ли је тај број од двадесетак страдалих људи, број страдалих првог дана напада, значи 10.10. или и каснијих дана?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: То се односи на број првог дана напада на село – 10.10.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: На основу чега то тврдите?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јер после 18.10. ја мислим да је тај дан још неких четрдесетак људи побијено, што на минском пољу, што по кућама, подрумима и тако даље. Као на пример, мајка, бака и унука Павошевић где су све три убијене у подруму своје властите куће. Значи, да је 18-ог још неких четрдесетак људи побијено што на минском пољу, што по кућама или у капелици на гробљу.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Само бих Вас молила да ми кажете за ово о чему смо на почетку причали, овај дан напада. На основу чега тврдите да је, на основу каквих података просто да тако кажем, којих извора тврдите да је тог првог дана напада настрадало тих 20 људи по Вашој евиденцији?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Привх дана у Ловасу ми уопште нисмо ни могли доћ до евиденције тачне ко је убијен, ко је где настрадао, јер то је било просто немогуће ако нисте могли контактирати са никим знате? Ми смо то постепено касније сазнали ко је погинуо првог дана и кад се то, кад су људи ставили на папир, видело се да је то цирка 20 или 21 особа.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Те информације закључујем добили сте од мештана? Од других људи?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да нам кажете од кога сте те информације добијали ако се сећате? Рецимо да вежете информацију за неки поједини случај.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: То је јако тешко рећи од ког сте добили јер нисте добили од једнога мештана, већ добили сте можда од њих 10-15 и верујте ми да је то можда трајало и месец дана док смо ми сазнали ко је првог дана настрадао, ко је на минском пољу настрадао и тако даље. Ви једноставно нисте могли тад располагати са том информацијом, нисте знали.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А не можете да ми кажете неко од имена од кога сте добили?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: На пример, страдање на минском пољу говорио ми је Славко Лукетић, говорио ми је Ђука Радојчај, људи, говорио ми је Ивица Хоџа, који су били на минском пољу који су настрадали и онда су они отприлике знали ко је све погинуо знате. Ово по кућама што је било убијање.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Е то ме интересује.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: То једино смо могли чути знате, овај један пријатељ је сазнао да је овај погинуо, други ми је рекао да је онај погинуо, то једноставно нисте могли повезат ни 10-15 дана јер нема међусобне комуникације да можете разговарати ни међусобно да би ви могли знати после 24 сата, чуј убијено је 20 људи, једноставно то је било немогуће сазнати. Сазнали смо после, после 10 дана, 15 дана и тако даље. Чак су постојале информације за људе који су избегли из Ловаса, чак се причало по селу да их је 200 побијено на такозваној «бечки» што ми говоримо, што уопште није било точно али су приче ишле кроз село и такве, тако да информације сте прикупљали појединачно, како сте од кога што чули и што сте могли чути.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Мало пре сте изјавили да од Милана Девчића Ви особно нисте имали никаквих проблема.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја ћу Вас само питати да ли сте од Љубана Деветака Ви имали особно неких проблема?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Особно не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан господине. Ја сам Градимир Налић браним Милана Радојчића. Ви сте овде рекли оно што сте знали о радним функцијама мог брањеника, ја вас око тога нећу много питати, питаћу Вас једну ствар, да ли можете нешто да нам, Ви сте, јесте ли познавали Милана пре ових догађаја у Ловасу?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И његову породицу? Да ли можете нешто да нам кажете о личности окривљеног из тог периода пре овога свега? Какав је он био човек?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: О периоду прије тога, могу рећи само све најбоље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми, Ви данас сте рекли да не знате тачно ко је био на којој функцији, каква је ту била хијерархија и остало, овај да ли Вам је познато да је он ту функцију, да ли је он на тој функцији Вама лично или неком кога Ви познајете нанео било какво зло?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мени особно не. За друге не могу говорит, једноставно не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала Вам. Сада ћемо мало да се вратимо на, Ви сте рекли да сте дошли у Ловас 28.9. ако се не варам, је ли тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, дошли сте негде да кажем 12-так дана пре 10.10. јесте ли где сте се налазили за то време? Где сте проводили време?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: На које време мислите?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па тих 12-так дана пре напада где сте Ви живели?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Налазио сам се.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У својој породичној кући јел? Молим?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: У својој родној кући.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јесте ли тада радили нешто овај ван куће или некакав посао негде?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте. Јесте ли се кретали по селу тих 12 дана?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли приметили да постоје негде некакве да кажем страже цивилне заштите у селу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, у то доба више не. У то доба знам да су, да је директор ловашке задруге Адам Рендулић.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: И још неки представници који су били имали контакте са војском, да су нешто преговарали, договарали, али у то нисам био укључен и нисам знао што договарају.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми јесте ли виђали господина Рендулића у том периоду када је водио те преговоре?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јесам, до напада на село сам га виђао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где сте га виђали да ли можете да се сетите?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: У селу, пред задругом или негде.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је био обучен господин Рендулић?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: У цивилно одело.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел имао каквог оружја са собом?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли виђали господина Цирбу, познајете ли господина Цирбу пре свега?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Цирбу нисам виђао нисам га чак ни познавао до тада.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, Ви не знате да је постојала било каква организација цивилне заштите у селу Ловас?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пазите, схватите ме, ја у Ловасу не живим годинама, ја сам стецајем околности дошао 28.9. у Ловас.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате, просто разумем то али.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не могу говорити о њиховој, да ли су имали.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумео сам, разумео сам и да нисте.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Неко наоружање, ја то заиста не могу говорити.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумео сам господине да нисте били ни политички организовани, нити сте се бавили тиме.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Али просто, овај већина људи које смо видели пред овим судом-сведока па је укључујући и господина Цирбу и Рендулића су говорили о томе и које су функције обнашали, Ви дакле не знате о томе?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реци ми молим Вас овај, пошто.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мислим знам за господина Рендулића да је био директор ловашке задруге, то знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми о каквим преговорима са војском је реч? Знате ли о чему се преговарало?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Радило се колко сам ја чуо послје, касније од Адама, радио се о томе да Ловас као треба да преда оружје које као има, не знам који број и да су преговори вршени око тога. Ја не могу рећи ни да ли је било оружја, није било оружја јер нисам учествовао ни у преговорима а тад нисам ни имао информације о преговорима, јер ми нико није говорио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми ово сте говорили око тога да кад је гађано, говорили сте да су односи у селу били малтене хармонични. Јесте ли Ви приметили да неки људи напуштају село или Вам је неко рекао можда да су пошто.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Нисам могао приметити ако сам се налазио цјелу 91.годину тако рећи у Вуковару у Ловас сам дошао два пута, три пута, субота, недеља или тако нешто, овај тако да нисам знао јел људи напуштају село или не напуштају.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Тих дана пре напада, реците ми јесте ли овај, виђали неке од Срба ловашких и кога ако сте виђали. Да ли можете да се сетите, ја знам да је то давно било.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Чак вече прије напада сједили смо нас 7-8 пред опћином, сећам се да су били неки трупци дрвени, било нас је 7-8. Ту је био доктор Качар из Ловаса, ту је био Ђуро Продановић, сједили смо и сјећам се да смо имали вино неко да је чак доктор Качар послао кући, пред напад говорим навече, да се донесе неко пиће да попијемо заједнички јер било је као приче питање као каква су времена кад ћемо више поново заједно сјести и попит пиће. Значи, видио сам Качара, видио сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То је значи некаква обострана забринутост била да кажем и Срба и Хрвата. Јел би тако оценили то?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па оцјенио бих тако да ми нисмо знали шта ће пасти. Већ је 7, 8, 10 дана бомбардирање по селу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. То бомбардирање док траје, јесу ли Срби локални у селу овај, кажете гасе заједно са вама ватру у цркви и остало. Ко то бомбардује Србе и Хрвате из Ловаса?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Из Ловаса није бомбардовао нико већ ван Ловаса.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ловашке, пардон. Ловашке Србе и Хрвате ко бомбардује то изван Ловаса?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Није бомбардовао ловашке Србе, већ је бомбардована рекао сам католичка црква у селу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је гађао? Кажете да су неке куће погођене и силоси јел тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јесу. Погођено је неколико кућа, погођен је ловашки силос у којем је била пшеница-жито. И пар кућа је било погођено по селу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јесу ли Срби били за то време у селу? За време тих гранатирања, јесу ли они били у селу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Одређени број Срба.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јер Срба у Ловасу није било пуно. Одређени дио Срба је био у селу, као што је био Рајко Лолић, био је и мали Милан Грковић и тако даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми молим Вас мало шире ако можете пошто сте Ви образован човек, интелектуалац и можда можете нешто да нам кажете шире о догађајима тада и о томе како сте Ви да тако кажем, овај, како је у медијима овај приказивана да кажем безбедност становништва у Хрватској, српска или хрватска. Јел то било овај, нешто тада Вама познато?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не знам на чега мислите конкретно.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па мислим на општу атмосферу сигурности у Републици Хрватској у то време, знамо да је пре тога и Борово Село и тако даље и креће вуковарска та каква, и какво је то осећање код Срба и Хрвата, код обичног човека о томе говорим?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Осећање код обичног човека је било да ситуација не ваља како се развија јер се види да то све скупа води неком ратном стању.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите медији о томе како извештавају?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Како који медији знате, како хрватски тако и српски, како који. Било је оних који су били и са једне и са друге стране тотално национално опредељени а било је и медија који су ето покушавали нешто стишават, али су слабо успевали.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Говори ли се ту у тим медијима који су ето тако да кажем, Ви цените неразумни. Говори ли се о томе, о покољима, о жртвама с обе стране, диже ли се некаква атмосфера страха по Вама?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мислим да је ситуација сама била таква да су сви људи били преплашени.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала најлепше.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Молим.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нећу Вас око те одбране ништа још, али овај мало само да овај, рекли сте да је Душан Грковић кад сте га познали јел тако и тако даље.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекао овај, Вашем оцу и Вама да ставите белу врпцу на врата јер то значи да је кућа претрешена и да Вам не би четници поново претресали кућу.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел имало то неког ефекта? Јел долазио неко у претрес куће у следећих пар дана?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, тај дан више нико није долазио. Долазио је касније можда у року од мјесец дана, још је знала по 2-3 војника упасти у куће, па поново вршити претрес куће, свих соба, подрума и тако даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Али тај дан.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми Ваша, ја нисам можда пажљиво испратио па ћу кратко само, каква је Ваше да тако кажем образовање у погледу војно, јесте ли служили војску?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јесам, али сам у војсци радио у бившој војсци 73., 74. године, радио сам исто своје стручне послове као грађевински инжењер и радио сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Али разликујете униформе, чиновне и тако основне те јел тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Кажите ми молим Вас је ли било овај, кад сте први пут изашли да тако кажем овај, ван куће у село? Рекли сте након чини ми се 3-4 дана је ли тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: 3-4 дана сам изишао јер је био тај састанак организиран у дворани.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А пре тога јесте ли излазили?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте излазили и пре тога?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Овако, војска је колко се сјећам увела те пропуснице за улазак и излазак села Ловас, јер им је било сумњиво

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

нешто да људи колко смо схватили нестају и хтели су свакодневну ваљда евиденцију да виде шта се догађа са људима, тако да и жене и људи који су ишли 500 метара ван села брати кукуруз као и ја који сам ишао километар од села на економију, нисмо могли из села изаћ јер су биле около страже ако нисте имали ту пропусницу да изађете, односно да идете.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То сам разумео господине. Мене интересује ово, овај живот у селу, јесте ли се и колико кретали у селу тих дана, тих првих дана?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Тих првих дана нитко тако рећи, ако није морао није ни помислио да иде на улицу јер је било најстроже забрањено да се људи састају, да два-три човека стоје заједно, а информацију што се догађа у селу, могли сте само кад Вам неко иде у сусрет да у тих 10,12, 13 метара међусобно што један другом кажете могли сте знат о информацији шта се догађа односно што он зна што се догађа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми јесте ли приметили овај какво је било присуство војске у селу? Је ли било много војске? Мало? Колико отприлике? Можете ли око тога нешто да нам кажете?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: О броју не могу говорити, знам само да је у селу била и редовна војска, официри са војском, да су били територијалци, да је била полиција, да су били такозвани «Бјели орлови» а колко сам чуо да је била и у кући овога трговца нашег Ивице, да је ваљда била специјална полиција Србије, то немојте ме држат за ријеч, јел је заиста назив специјална полиција Србије, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли Ви виђали око те куће неке другачије можда униформе у односу на оно што је.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па виђао сам тих 5-6 врста униформа које су се вртиле.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли би били добри да нам кажете, жао ми је што Вас мучим, али које сте све униформе отприлике виђали ако можете описати, ако можете да определите коме су припадале?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Војска као војска, препознавали сте чинове официра, видели сте да је војска редовна, имали сте територијалце оне који су имали оне своје униформе исто као и војска, али видели сте да баш није редовна војска и видели сте да су то људи који су углавном села Ловас, Товарник и тако даље. Полиција се јасно

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

препознавала а ови «Бјели орлови» и то они су углавном носили и капе са кокардама на челу и тако даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли виђали овај, војне полиције тамо, чини ми се да сте са неким припадницима.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Војну полицију сам видио само ова два припадника војне полиције с којима смо ми радили првих 8 или 10 дана кад смо обилазили куће.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Шта кажете јел су они били по чину млађи официри или подофицири?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Био је водник и био је десетар.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И овај, реците ми молим Вас ко је, како сте се Ви с та два официра нашли? Где сте Ви њима да кажем придодати ради функције те коју је требало обавити?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па чујте, неко је то одредио да се види шта је то штета по кућама у селу, шта има у кућама и тако даље, даље то претпостављам, претпостављам, не тврдим да је то одредила војска и тад је војска тражила и добила је нас три особе, мене као грађевинца који сам око тога и још двије особе да идемо по кућама и узмемо, ако је кућа не знам, дјеломично срушена наше је било да видимо које су штете, колико треба стакла, врата ако су уништена.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем, значи.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Односно да видимо шта има од намештаја унутра и то смо записивали. Најприје је војска рекох улазила да види да ли има неког оружја или нема, а нити на једном месту нисмо пронашли никакво оружје и кад смо изишли ван, војска је запечатила улазна врата и сматрало се да ће то тако остат. Из особног искуства знам да то печатење на вратима није трајало ни по сат-два времена, долазили су други који су то разбијали о однашали ствари које су могли.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да се вратимо на ову ситуацију овај, када сте чули како неко, један виче «ено га, каже претио да ће ми силовати дете, а сад лежи на дворишту» и остало. Одакле Ви чујете то да виче један?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па чујем га испред себе на 7-8 метара испред себе како виче, ту је неких 13, 14, 15 војске и ту је наш из моје куће, ја, отац, матер.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли га видите Ви?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Видим га испред себе али пазите, ја човека не познам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А како га видите? Јел Вам окренут лицем, леђима како Вам је окренут?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Окренут је бочно онако како иду даље ће улицом наставити и тад сам приупитао ко је тај човек. И тад су ми рекли да је то Жељко Крњајић.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, Ви њега раније нисте познавали?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте. А јесте ли Ви видели да је он нешто учинио или је он само нешто викао по Вама?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Он је само викао, сам је викао, «ено га каже» викао је да ће силовати моју кћерку а ено га сад лежи у дворишту раширених уста.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дакле, он не каже «ја сам њега убио» или тако нешто.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја кажем онако како је он викао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само каже да констатује да неко лежи негде. Добро. Хвала.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Каже «ено га лежи сада, раширених уста». А викао је да ће силовати моју кћерку.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Хвала Вам. Рекли сте да су војска и територијалци да су дошли до центра села. Како сте Ви разликовали војску од територијалаца тада и одакле сте Ви то посматрали?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Прва ствар, ја не знам кад су они дошли до центра села. Дошли су тај дан негде до подне, јер из куће нисам излазио сем што сам гасио ове две куће окол, нисам ни смео да се крећем. А мислим да као човек који је исто био у војсци, сам препознавао ако је неко официр и тако даље, ко је тај а препознавао сам људе које сам ето један део познавао и из Ловаса, други били из Товарника и Опатовца, да знам да нису у редовном саставу војске, већ да су то територијалци који су били организовани на тај начин.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас јесте ли Ви имали неко решење о ангажовању, писано решење о ангажовању било у задрузи било у тој војној комисији како зовете.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Или неки записник о том Вашем ангажовању с Вашим потписом да сте учествовали.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, ја само знам да то што смо ми радили цирка 10 дана и кад смо то све скупа направили то смо неколико

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

тека имали исписаних, то ми чак нитко није ни тражио да некеме предам. То је остало тако у задрузи без да се било коме преда.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли имали Ви у задрузи некакву функцију?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не. Ја нисам ни био члан задруге. Морао сам радити као што су и остали људи из села радили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Само сам радио на пословима своје струке.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте ово када сте мајку Лукетића саветовали да не иду тамо овај на тај састанак.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Рекли сте ја на тај састанак нисам ишао, јер ми је било сумњиво да почиње и тако даље. Јесте ли Ви од некога, некеме се обратили да Вам одобри да не одете на тај састанак?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не. Јер ко се јавио, јавио. Ја колко знам по никог се није ишло кући осим сутра ујутру по ову двојицу Лукетића.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, није било некаквих санкција уколико се не дође?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја нисам бар чуо за санкције, не знам за никога да се ишло кући осим по Лукетиће сутра ујутру.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само секунду молим Вас, још два питања. Реците ми јесте ли Ви радили на пољу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте. Јел неко.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Радио сам само на грађевинским пословима.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли ишли тамо на та поља да гледате како раде ти радници?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте. Па како знате онда да Срби нису били ангажовани за рад на пољима? Одакле Вам је то познато?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Зато што му причали људи који су радили у пољу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А реците ми молим Вас у периоду у 10-ом месецу кога сте Ви од Срба виђали на улици а да није у униформи? Не знам да ли сам био довољно јасан, кажем.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мислите да ли је било Срба који су били у селу а да нису били у униформи?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је. Јесте ли их виђали? Ја знам да је било али не питам Вас то, него Вас питам јесте ли виђали неког од Срба на улици овај у том периоду од мештана?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Виђао сам Србе, али не сећам се да сам иједнога видио да није био у униформи, једноставно се не сећам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, цивиле Србе не сећате се да сте виђали по улицама?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, то је углавном преобукло се онда у униформу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми. Па добро, јесу ли се и бабе и жене.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја говорим о мушкарцима, ја говорим о мушкарцима.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли виђали жене, мушкарце овај Србе, ајде жене Српкиње у том периоду на улици по Ловасу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јесам, и то углавном, оне су биле у цивилном оделу већина.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А можете ли да нам кажете име неких од њих?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Молим?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Име неких од њих? Неког од њих или неке од њих?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Од мушких?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па кажете од мушких су били у униформама, ајмо ове који нису у униформи.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: А жене?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Жене које су биле углавном Српкиње оне су углавном биле све у цивилу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Можете ли неко име да ми кажете а где живе по могућству, по Вашем сазнању.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ево госпође Катић једна и друга, биле су ми друга кућа од мене, биле су у цивилу, Ловрић Рајка супруга исто била у цивилу, мислим да је била тамо. Вукаси.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Она је Српкиња? Ловрић Рајка јел?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па о Српкињама и говорим знате?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Јесу ли оне, ја Вас питам за те особе, јесу ли оне носиле беле траке? Јесу ли на њиховим кућама.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Бјеле траке није носио нити један Србин, ни Српкиња нити један Србин.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја Вас питам за ове, не, то знам, то је извините на изразу фраза, ја Вас питам за конкретне особе да ли су носиле беле траке.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па питајте ме за конкретну особу да знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па ево ове госпође које сте набројали сада.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, нису носиле беле траке.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте их видели и нису носиле? Хвала.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да, видио сам јер су друга кућа били од мене и нису носили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми још једну ствар господине овај, да ли Ви имате некаквог пуномоћника на овом суђењу данас овде?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, дошао сам сам овде позивом.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А да ли Вас у Београду неко на овом нашем главном претресу заступа овај Вас?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не? Хвала Вам.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Божићу, ја сам адвокат Војислав Вукотић. Прво ћу Вас питати да ли је том догађају пред кућом о којем сте данас сведочили, када је страдао Вид Кризманић био присутан и Ваш отац Славко и Ваша мајка или не?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Овако, што се Вида Кризманића тиче, ми нисмо видели кад је убијен, ми смо човека видели мртвога да лежи на земљи, и то значи цирка па једно 20 минута касније кад су отишли из куће, из наше улице војска, а видио га је и мој отац, а претпостављам да је и покојна мама видела знате.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја сам Вас питао директно да ли је Ваш отац и Ваша мајка су били присутни том догађању или не у том моменту кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сведок Вам је лепо одговорио.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ако мислите на присуство убијања, па нисмо нитко видјели кад је убијен.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не на присуство убијања, него.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја говорим о присуству да су кад је војска отишла, да смо видјели човјека мртвога да лежи са три метка у спљепочници мртав у дворишту.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Судија, ја се извињавам, нисам мислио на присуство убијању, него на, када је та група била испред куће и када му је неко рекао.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Нисам Вас чуо ништа. Хало.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Када је та група била испред куће.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да?

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: И када Вам је неко рекао да је Крњајић то рекао да ето тамо Вид лежи, а хтео је да му силује ћерку, да ли у том моменту, питам Вас, пред кућом био Ваш отац и Ваша мајка присутни?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јесте, јесте.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала. Господине Божићу, да ли је Вама познато да је Ваш отац Славко дао две изјаве пред судом у вези ових трагичних догађања у Ловасу 10.10.1991.године?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мени је познато да је отац прије пар година био на суду у Вуковару али што је разговарао и што су га питали не знам. То је било прије пар година на Суду у Вуковару.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па ево уз дозволу наравно председнице већа, ја ћу Вам рећи да Ваш је отац дао те две изјаве. У једној изјави уопште не помиње Жељка Крњајића, у другој изјави је рекао да је Жељко Крњајић стајао нешто даље на некој цести са тридесетак четника, то је све што је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја молим да, где је та изјава коју сад цитирате?

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Та изјава има у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ја имам изјаву са главног претреса од 18.11.2003. године где је Славко Божић рекао «Ја нисам могао закључити ко је запалио кућу поред оних које сам споменуо да сам видео када су куће гориле, међу њима су били и оптужени Душан Грковић и оптужени Крњајић Жељко» и ја не знам шта то сад Ви цитирате?

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Цитирам, ево изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ево изјаву која је дата замолним путем Славко Божић од 19.студеног 2007. где уопште не помиње ниједном речју не помиње Жељка Крњајића.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо разјаснили, а ово друго, шта ово друго цитирате?

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па ова друга изјава која је дата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Пред хрватским судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немамо ту изјаву.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та изјава? Ја цитирам шта је дато пред хрватским судом, имам је овде испред себе, и Ви сад цитирате нешто што ја не знам.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: То ја имам у подацима, ја немам изјаву преда мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте молим вас, Ваше податке да сад ту лицитирамо, дајте изјаву конкретну ког датума. Ја сам овде цитирала шта је рекао Славко Божић у Суду у Вуковару 18.11.2003., а то што Ви цитирате не знам одакле.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, не, цитирам ја то, ја само кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па молим Вас немојте, убудуће.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ево ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убудуће нема предочавања тако нешто према Вашим белешкама.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не предочавам, ја само кажем да он не помиње Жељка Крњајића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помиње га у овој изјави од 18.11.2003. године. Ево ја сам управо сад прочитала то што.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: У ком контексту помиње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитала сам мало пре, нећу два пута да се враћам да читам. Управо у контексту као што и сведок данас прича.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас молим, ја вам унапред дам месец дана који ће сведоци бити, припремите се за те сведоке, припремите изјаве, а не да цитирате.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не, али ово је сведок који се први пут саслушава, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира, Ви хоћете да цитирате неке Ваше белешке овде, па још погрешно цитирате.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Нису белешке али у сваком случају ако сведок, ево господине Божићу ја Вас молим да објасните ово неслагање у данашњој Вашој изјави са исказом и изјавам Вашег оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОДБИЈА СЕ то објашњење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог неслагања нема, идемо даље.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Господине Божићу, да ли Ви знате извесну Жељку Грбешић?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Има дјевојачко презиме.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Из Товарника је.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Како?

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Из Товарника је.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Дјевојачко презиме?

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Кризманић.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Кризманић, па то ми је прва суседа, а то је вероватно од Вида Кризманића ћерка.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Тако је.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јер не знам по садашњем презимену како се.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, да, молим Вас ако можете да кажете да ли сте Ви са госпођом Грбешић се виђали после њеног повратка из изгнанства, колико ја знам то је било негде 1998. године, после 1998. године да ли сте се са њом виђали или можда у неко скорије време?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па са госпођом сам ја био од 1998. године до сада вјероватно три или четири пута, можда и пет јер ја сам службено долазио у Товарник у «Агро-Товарник» то је пољопривредна задруга код њиховог директора Кнежевића гдје госпођа Жељка ради, да ли као тајница, секретарица, не могу рећи и виђали смо се неколико пута.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала. У тим приликама кад сте се виђали.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не чујем, не чујем.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Кажем, у тим приликама кад сте се виђали.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да?

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ли сте разговарали о случају страња њеног оца и брата?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ово што сам и овде испричао испричао сам и њој.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Такођер ако смо већ код страдања њеног оца да кажем и то како је човјек лежао мртав, како кућу нисмо успели спасити од пожара, више нисам хтио ићи преко улице. Скочио сам преко ограде, матер покојна ми је дала једну плахту, ставио сам плахту ту преко Вида Кризманића, како је у дворишту имао оне каљеве за цвијеће да вјетар не би однео плахту, већ да остане покривен, на сваки угао те плахте ставио сам и то цвијеће, то је оно што сам учинио око тога. Нисам видио кад су га одвезли, кад је одвежен на сахрану, само знам да је лежао једно два до три дана у дворишту.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала. Само још ово питање да ли знате Николу Кризманића?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не могу се сјетити ко је.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: То је, ако, ево ја ћу Вас подсетити то је стриц Жељке Грбешић.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не могу причати о човеку, не знам, можда га знам, не знам.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Не знате га?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не знам.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала Вам господине Божићу, то је све што сам ја имао да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца, да ли има неко питања? Нема, од оптужених? Изволите.

Адв. БРАНКО ДИМИЋ. Судија, само да Вас замолим за дозволу да напустим претрес, остаће колега Бранко Лукић да ме мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Длбар дан, Бранко, оптужени Љубан Деветак.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Добар дан, Љубане.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Бранко, сам си рекао да си често одлазио на економију, да ли је тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мало гласније, извињавам се, ако можеш, не чујем.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми, Бранко у то време док си ти био тамо, значи 24.12.1991. године, одлазећи на економију, да ли си видео или да ли си чуо да је близу економије постојала нека масовна гробница у коју су сахрањени људи?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Поред економије?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Поред економије мислиш у Ловасу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, са леве стране, иза тамо према Бечкој, било где, у ближој околини економије?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, око економије не, јер колико знам, људи су купљени после су вођени на гробље да се сахране.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А на путу између села Ловас и економије, ту негде?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: За гробницу? Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А од економије до шуме Јелаш?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала Бранко. Реци ми Бранко, обзиром да смо ми близу годинама, али смо генерацијски једну више, јер сам ја раније ишао у школу, значи дуго ме познаш, да ли си икада чуо у селу Ловас да сам се ја било са неким мештанином српске, било са мештанином хрватске националности био у сукобу, некој свађи, тучи и тако даље?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пре рата не знам да сам чуо пре рата.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: За тај период те и питам.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Прије рата не знам, јер и сам знаш, нити сам ја, живео сам у Вуковару, а и ти си добрим делом живео и у Осијеку и у Београду и којекуда и особно не знам прије рата за проблеме да си имао са неким људима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, хвала реци ми Бранко, у неком периоду сада после овог рата, да ли је у твојој фирми радио мој синовац Деветак Синиша?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јесте, радио је до прије пар месеци.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала лепо. Реци ми Бранко, између осталог ти си вршио и процену ових силоса од оштећења, је ли тако, на економији горе?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, силос не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нега?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ми смо радили процену по селу, а на економији знам да сте хтели тамо оне неке просторе да се преграде,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

да се могу склонити трактори и ту сам радио око постојећег стања и како би то требало направити, а што се тиче самих силоса, око силоса нисам ништа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми, кажеш, одлазио си горе често. Да ли си видео да су они оштећени?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да, силос је био гранатиран и знам да је жито један силос, једна она ћелија је била гранатирана и пшеница је из њега била цурила ван и тако даље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми, једи обраћао пажњу гледајући у силосе из центра села или боље речено, од оног погона «боровског»?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када би гледао у силосе да су били оштећени од пушчане муниције?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не знам, заиста, знам да је гађано ваљда из тенка, одакле је било гађано.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, Бранко ти када си напустио село, да ли сам ја тај дан био у селу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја сам напустио село ујутру у 7 и 15, да ли си касније после тога био у селу, не могу рећи. Знам да дан прије ниси био у селу, дан прије, 23.12.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ти си мени оставио писмо у мојој ладици, је ли тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чему си имао потребу да ми остављаш писмо?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па имао сам потребу из тог разлога што сам осећао да ће из Вуковара доћи по мене, да морам отићи, а оставио сам писмо теби да ме на неки начин схватиш да ја морам отићи, да би ми родитељи остали у некој сигурности, да не буду они настрадали, јер ја сам побегао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си икада после чуо од твојих родитеља, знам да је чика Славко још увек жив, је ли тако.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да су због тога што си ти отишао, имали проблема са моје стране?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Проблема било је мало као замерке, зашто сам побегао, ту је било замерке, али проблема није било да и они напусте Ловас, мислим за 01.01.1992. године, где су тата покупио

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

дједа, непокретну баку, маму и отишли су из Ловаса и успели су доћи до Загреба.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Бранко, овај састанак на којем сам се ја обраћао мештанима села Ловаса, ипак је био први дан, 11.-ог је био, значи првог дана после.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не могу рећи да ли је други дан, трећи дан, заиста не могу рећи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, ја само чисто да ти кажем. Реци ми молим те, да ли се сећаш да сам ја између осталог рекао да је у село стигла војска и увела војну управу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не сећам се тога.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сам рекао.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не сећам се тога да је то речено.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сам рекао да је уведен полицијски час?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: То смо знали и то је речено вероватно, претпостављам да си ти то тада рекао, заиста мислим да си ти рекао, али не тврдим сто-посто, али полицијски сат је постојао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Немам више питања, Бранко, имам само примедбу. У војној одори ти мене никада ниси видео, то је сигурно, не знам зашто си имао потребу да се придружуваш овом хорском певању које многи певају, а ако си имао потребу, и ту те разумем, без икаквих проблема, визави тога што ти је супруга била Српкиња, па да не би било искакања. Претпостаљам да је то разлог, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли даље од оптужени питања? Изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Добар дан.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Оптужени Девчић Милан. Бранко, имам пар питања за тебе. Бранко, ти си рекао сада у својој изјави да се ниси кретао по селу Ловас у првом периоду, пошто није било безбедно, је ли тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ради се о првих осам до десет дана по упаду у селу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, значи ниси се кретао у том периоду до тог састанка, позива у задругу, је ли тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, реци ми, када си рекао да си ме виђао у тој униформи, то је било у неком периоду касније, је ли тако?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па тада сам га видео први пут, пети, шести, седми дан када сам га видео први пут, био у униформи полиције.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, када си ти почео да радиш у задрузи?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Негде почетком једанаестог месеца, уствари, почео сам почетком једанаестог месеца да радим, али на овим пословима где сам рекао да сам радио са два војна полицајца. Када сам тај део завршио, онда сам почео радити у задрузи.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Значи Бранко, тада си ме виђао у том периоду је ли тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Видео сам Милана пар пута.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Којег Милана, ја сам Милан Девчић.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Извињавам се, нисам те препознао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, значи виђао си ме у том периоду, у једанаестом месецу, је ли тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, да ли си ти стекао дојам у том периоду да сам ја ту неки претпостављени, обзиром да ме познаш од раније да сам радио у полицији Хрватске?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Милане, ја нисам претпостављао да си ти претпостављени, чуо сам од других људи да си ти шеф полиције у Ловасу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, значи у том периоду, је ли тако?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: У том периоду када сам био у Ловасу, да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, само да разграничимо период.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мишљење је у селу владало, јер људи су причали да си ти шеф полиције. Да ли званично јеси или ниси, ја нисам видео нити решење нити ово да могу да тврдим.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А у ком периоду, значи у том периоду када си ме виђао, у униформи, у једанаестом месецу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да, једанаести, дванаести.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од оптужених, изволите.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Оптужени Жељко Крњајић, добар дан.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Добар дан.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Господине Бранко, рекли сте данас да се ја и Ви не познамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо то, како гласи питање?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Питање гласи, тај што је викао пред кућом код Вида Кризманића, какву је имао униформу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, изгубила се слика.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не знам што мислиш у каквој је био униформи, је ли територијалне одбране, претпостављам, био је у униформи некој, какву је имао ознаку на глави, заиста не знам, да ли је имао звезду, да ли је имао кокарду, не знам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је то била војна униформа?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Зна се, ако је униформа територијалне одбране, да је то исто војна униформа, је ли тако.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је можда била полицијска униформа?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мислим да се од мене превише очекује после деветнаест и по година да се то сјетим, да ли је била полицијска или ова, за мене је.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је то био нижи човек, рекао си да си га видео, да ли га можеш описати? Да ли сам то ја?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја сам рекао да је тај човек викао, то што сам рекао, да је причао Вида да ће силовати његову кћерку, а енол га сада лежи мртав у дворишту, да сам питао ко је тај човек и нетко около мене који су били, рекли су «то је Жељко Крњајић», јер ја особно тебе тада нисам познавао.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јесу баш рекли Жељко Крњајић или само Крњајић?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Жељко Крњајић.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја сам Жељко Крњајић, јесам ја био тај човек?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Знам, знам, само ја тада заиста слабо сам те познавао, ја сам отишао од Вуковара, ти си млађи од мене седам, осам година и слабо сам те знао.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, видео си тај дан када сам се наводно дерао. Јесам то ја?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја Жељко кажем да ми је човек поред мене рекао да је то Жељко Крњајић, јер то и да си ти био, ја нисам познавао да бих ја могао рећи својим мишљењем, то си ти, то говорим на основу речи човека којег када сам питао ко је тај, каже «то је Жељко Крњајић»

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Значи, познао си само Душка Грковића.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ко је онда други могао?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Душка сам познавао, да.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је Душко рекао то «Крњајић»?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, претпостављам да не, не знам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је тај Крњајић био код тебе у дворишту и тражио ракију да попије?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Овако, Крњајић, још једна везана ствар за Крњајића, када је Душко ушао у двориште са њих четири, пет, када су нас окружили, једна група војске је остала око капије, око капије на улазу, настало је неко комешање и тада су и викали «шта се догађа», каже, «испала је једном бомба», други је викнуо од њих «ако ти је већ испала бомба, бацај на њих, а не да побијеш нас овде који се ту налазимо» и пита овај један, «коме је испала бомба», исто је речено, «бомба је испала Крњајићу».

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, Бранко, кажеш госпођа Милка Катић је била у подруму код покојног.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Милка Катић, Лата и мислим да је Павица била, да су они били у подруму и да су изашли ван тек када смо се ми појавили у дворишту, да нису ни знали да је Вид ибијен у дворишту, лежи, а кућа је горела.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Види Бранко, ја мислим да је госпођа Милка Катић две, три године пре рата умрла и то код кћерке, оне Мире у Немачкој.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не бих рекао, Ката није сама живела у Ловасу.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја бих рекао. А да ли ти познаш Николу Кризманића што те питао малопре адвокат, то је рођени брат од Вида Кризманића?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да ли га знам по виђењу, можда, али не знам који је човек, ево не знам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Видиш, он је изјавио да је Љубан Крњајић убио његовог брата, Љубан Крњајић је мој отац, а то је чуо од Славка Божића, значи од твог оца.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: За твог оца, мој отац није тебе сигурно могао споменути твога оца, не знам зашто би мом оцу пало на памет да би спомињао твог оца.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Не знам, тако је овај изјавио.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ако је тако изјавио, онда је вероватно изјавио ово што је и мени речено да је то Жељко Крњајић на улици, а да ли је спомињао твог оца Љубана, то не знам зашто.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Колико су дуго била та сва дешавања око Видине куће и око твоје, временски?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Па у мојој кући се можда то догађало десет, дванест, тринаест, четрнаест минута, код Вида не знам, јер Вида је већ био мртав када се упало у моју кућу.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А јеси ти видео Бранко или чуо, ко је после запалио Видину кућу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не знам, кућа је горела, ја нисам видео ко је запалио, ни Видину кућу ни од Кесера кућу, ко је запалио ја не могу рећи, јер је војника било цирка петнаестак особа.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А после јеси чуо од те војске, од мештана, ко је убио Виду Кризманића?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не, једино нисам чуо од никога, осим што ми је речено, кажем, када је на улици викано, «ено викао је да ће силовати моју кћерку, а сада лежи раширених уста», када ми је речено, када сам питао тко је, да је то Жељко Крњајић, ништа друго нисам чуо у селу да је неко рекао, Виду је убио овај или онај и тако даље.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли ти знаш Бранко, колико је моја кћерка имала година 1991. године?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Чуо сам да је имала две, три године, тако сам чуо.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Колико?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Две, три године ми је неко рекао.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Тако је. Немам више питања, хвала, имао бих приговор. Одговорно тврдим и дао сам у својој изјави, нисам био уопште у тој улици, нисам био пред кућом Вида Кризманића, нисам био пред кућом овог господина Славка, овог Бранка Божића и тате му Славка, нисам био ни у кући ни тражио ни кафу ни ракију, да ли се неко представио као ја, ја то нисам био и не знам шта, једноставно нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо то, то је и Ваша одбрана била. Даље од оптужених, да ли има неко питања? Господине Божићу, да ли је Ваша адреса тамо у Ловасу, односно кућа Вашег оца Фрање Рачког број 17?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да, али код куће не живи нитко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кућа Вида Кризманића, је ли Фрање Рачког број 15?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

Сведок БРАНКО БОЖИЋ:- Могуће да ли је 15 или је 19, биће да је 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи одмах кућа до Ваше куће?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где је кућа овога Јосипа Сабљака? Да ли знате тог човека?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Јосипа Сабљака, Сабљака у Ловасу има више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту исто неки Ваш комшија станује у Фрање Рачког?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Знам где је кућа, кућа је од мене тамо, зато што Јосипа Сабљака у Ловасу има више, његова кућа је од моје куће цирка далеко између 150 и 200 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, син Вида Кризманића, Зоран Кризманић, да ли знате где се он налазио тих дана и шта се њему десило?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја Зорана нисам видео, али чуо сам да је 18.-ог убијен, мислим, у једној кући приватној у Ловасу, са још неком групом људи, кажем, чуо сам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте то чули?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не могу више рећи од ког сам чуо, када сте информација добивали у року од месец дана да би сазнали од тридесет, четрдесет, педесет људи, сада више не могу рећи точно име, од кога, човек је тамо нађен, где је био, мислим да је то чак била кућа где је убијен, Боже Латаса, али нећу тврдити сто-посто да је било још њих једно двоје који су тамо убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овај Ваш отац Славко Божић, каквог је он сада здравственог стања? Видим овде да доста година има.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Релативно лоше, он има 86 година и некада је, знате оно, мозак какав је, некада се сећа, некада се не сећа, некада, не мислим о Ловасу него опћенито, знате, људе са којима је радио више не препознаје, често мора га питати ко је, а живот је провео са њима и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко његово саслушање од стране суда, да ли би било од неке користи или не би?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мислим да не, мислим да није више психички за то.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, рекли сте у свом исказу да је Љубан Деветак имао неку пратњу, да сте га виђали са неком пратњом?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ако је негде ишао, ако је ишао аутом било где, мислим, да је био један од Рудића из Ловаса са њим, да је увек био у пратњи и да је био шофер његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је био онај скуп у кино-дворани тамо где сте и Ви били присутни, да ли је Љубан Деветак био наоружан тада?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да ли је имао пиштољ за појасом то не знам, али није имао никакав аутомат, пушку или било шта друго у рукама, не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том првом периоду или касније било када у овом периоду, да ли сте долазили у кућу Боре Кесер или у Месну заједницу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: У кућу, у Мјесну заједницу сам морао доћи пар пута, јер морали смо се тамо пријављивати, код човека који је водио евиденцију ко је у Ловасу, а у полицију, мислим да сам једанпут ушао само у ходник, али не сећам се више због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том првом периоду када сте се морали пријављивати у Месној заједници, када је то било, да ли одмах после напада или када?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Било је негде, не знам, после два, три дана, четири, не могу више точно рећи, да се морамо пријављивати да би се водила евиденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте се тамо пријавили?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, коме сте се то пријавили?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Мислим да је радио тамо бивши директор ловаске задруге Саво Клисурић и да је био Ђуро Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они неке пропуснице издавали за кретање по селу? Ви сте помињали неке пропуснице код Брајковић Стеве.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја знам за пропуснице касније ове које је издавала, јер је војска то преузела у своје руке и пропуснице су се издавале кући Брајковић Стеве и војска је издавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када је то почело издавање тих пропусница од стране војске?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: То не могу точно рећи, али претпостављам да је то негде пред крај десетог месеца из тог разлога што је

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

војска, колико сам чуо и схватио, хтела да уведе неки ред, да види ко излази из села, ко улази у село, да ли људи нестају, да ли не нестају и тако даље и да је то војска увела из тога разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Точан датум не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ове беле врпце на кућама које сте спомињали, да ли је нека српка кућа имала исто белу врпцу, белу плахту на кући?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не знам, јер нисам одлазио тада када је напад на село по улицама, по улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до када је трајало ношење тих белих трака на рукама?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пазите, то су два појма, ја сам рекао беле врпце које су рекли да ставим на врата од куће, да се зна да је кућа претражена, а друга је ствар ношење белих врпци које смо морали носити око руке и мислим да је то трајало цирка неких седам, осам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је била нека наредба да се куће не закључавају?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Била је наредба нека таква, то знам, јер је било нама речено за нашу кућу, нека обавест је била да се куће не закључавају, да се може у свако доба, ако нека контрола дође, у сваку кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је била та наредба да се куће не закључавају?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Не знам, не знам ко је дао ту наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете имате, чули сте за страдање Петра, Анте и Ђуке Лукетића, такође Ваших комшија из улице Фрање Рачког.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте рекли да сте чули да су њихова тела пронађена у капелици на гробљу. Да ли је од све тројице пронађено?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја нисам рекао да су тела пронађена на гробљу, ја сам рекао да су тамо убијени, да се причало да су убијени у капелици, а где су тела оставита, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то сте чули да су сва тројица тамо убијени?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте једног момента, одговарајући на питање неког од бранилаца, да сте Ви од 28.09.1991. године у Ловасу и кажете, «у то доба више није било цивилних стража».

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Пазите, што се тиче стража по Ловасу, опћенито и до тог доба, ја не знам ништа, нити био у Ловасу, а мислим да када сам ја дошао у Ловас, ја за никакве цивилне страже или било шта нисам знао, нити чуо, а нисам, истина нити био укључен у то, да је и било случајно нешто, нисам био укључен, али мислим да више није било, јер то је већ било стање страха, бојазни што ће се догодити и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, господине Божићу, да ли сте виђали милицију САО Крајине у Ловасу?

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Ја сам виђао милицију, е сада, да ли је то САО Крајине, чија, како, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких допунских питања, нема?

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Божићу, ја Вам се захваљујем што сте се одазвали да сведочите.

Сведок БРАНКО БОЖИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се одјавимо са Жупанијским судом у Вуковару.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес **СЕ ОДЛАЖЕ**, а следећи одређује у дане **17., 18., 21., 22., 23., 24. и 25. март 2011. године, Устаничка 29, све са почетком у 9,30 часова, када је заказано испитивање сведока и то:**

- за дан 17. март 2011. године – судница 4, други спрат:

МИЛОРАД БАСТАЈА, доставити наредбу за довођење,
МИРКО ЈОВИЋ

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

- за дан 18. март 2011. године - судница 4, други спрат:

МИЛОРАД БОШКОВИЋ
СЛОБОДАН КАМБЕР, чије саслушање довршити,

с тим што за сведока Слободана Камбера доставу вршити преко Службе за откривање ратних злочина, а уколико достава буде неуспешна, наредбу за довођење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сведок је ишетао из ове суднице и више нико не мож да га пронађе.

**- за дан 21. март 2011. године – судница 2, –
видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Ријеци:**

МАРИЦА СОЛАКОВИЋ
СЛАВИЦА ЛУКЕТИЋ
АНКИЦА ЈОВАНОВИЋ

**- за дан 22. март 2011. године – судница 2, –
видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Осијеку:**

ВАЛЕНТИНА РЕНДУЛИЋ
РУЖА САБЉАК

**- за дан 23. март 2011. године – судница 2, –
видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у
Вуковару:**

РУЖИЦА ПАВЛИЋ
АНА ХИРЈОВАТИ
ВЛАДИМИР ШАЛАЈ

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 25. фебруара 2011. године
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

**- за дан 24. март 2011. године – судница 2, –
видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у
Вуковару:**

АНА ПОЉАК
ЗВОНИМИР БАЛИЋ
МАРИЦА ХОДАК

**- за дан 25. март 2011. године пред Вишим судон у
Београду:**

ЈОСИП ПЕТКОВИЋ
ЈАЊА КОВАЧЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи имамо, 17. и 18. март је судница 4, а од
21. до 25. марта судница 2.

Ова прва четири дана је линк, а 25. марта ови сведоци долазе
у Београд и све је са почетком у 9,30 часова.

Довршено у 11,40 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ел